

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/535/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210463
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5612210463.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a JUDr. Blaženy Stašíkovej, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/141/2012-116 zo dňa 26. augusta 2013, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom návrh navrhovateľa zamietol (výrok I.), odporcovi náhradu trov konania nepriznal (výrok II.).

V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ si podaným návrhom uplatnil voči odporcovi podľa zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej už len „zák. č. 514/2003 Z. z.“) právo na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, keď škoda a nemajetková ujma mu mala byť spôsobená tým, že Okresný súd Liptovský Mikuláš, ako súd exekučný, nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti.

Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia poznamenal, že nakoľko nároky navrhovateľa, uplatnené v konaniach vedených pod sp. zn. 4C/141/2012 a sp. zn. 7C/190/2012 vychádzajú z rovnakého skutkového základu, uznesením č. k. 7C/190/2012-22 zo dňa 27.02.2013 spojil na spoločné konanie veci vedené pod sp. zn. 7C/190/2012 a 4C/141/2012 s tým, že konanie sa bude ďalej viesť pod sp. zn. 4C/141/2012.

Z obsahu pripojeného spisu sp. zn. 3Er/433/2010 mal preukázané, že dňa 28.04.2010 bola exekučnému súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na návrh oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., proti povinnej I. N.. Dňa 09.07.2010 bolo súdnemu exekútorovi vydané poverenie na vykonanie exekúcie.

Z obsahu pripojeného spisu sp. zn. 7Er/182/2010 mal preukázané, že dňa 18.02.2010 bola exekučnému súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na návrh oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., proti povinnému Peter Gunda GALPET, so sídlom Hybe 293.

Dňa 09.07.2010 bolo súdnemu exekútorovi vydané poverenie na vykonanie exekúcie. Na základe uvedených zistení mal za to, že exekučný súd konal v predmetných veciach priebežne a bez zbytočných prieťahov, pričom s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 16/2002, konštatoval, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamena automaticky prieťahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu, najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Dĺžka exekučného konania do vydania poverenia, vzhľadom na vykonané úkony smerujúce k posúdeniu zákonnosti nie je takej povahy, že by bolo možné vysloviť namietané porušenie práva navrhovateľa na rozhodnutie o žiadosti o vydanie poverenia v zákonom stanovenej lehote v spojení s porušením jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a pretože súd nemal preukázaný nesprávny úradný postup ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“).

Proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, ktorý ho navrhol zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

V odvolaní vytýkal súdu, že v konaní došlo k vadám podľa § 221 O. s. p. a to, že a/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, b/ rozhodoval vylúčený sudca, c/ súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, d/ neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, e/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

K dôvodom odvolania bližšie uviedol, že pokiaľ z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prejednal vec v neprítomnosti navrhovateľa a jeho splnomocneného zástupcu postupujúc podľa § 101 ods. 2 O. s. p., preto že sa navrhovateľ bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil, tak poukazuje na to, že podal elektronicky na zverejnenú e-mailovú adresu súdu návrh na zrušenie pojednávania. V tejto žiadosti poukázal na skutočnosť, že súdu boli v návrhu oznámené skutočnosti, pre ktoré sú všetci sudcovia daného okresného súdu vylúčení z pojednávania a rozhodovania vo veci. Na základe týchto skutočností mal súd postupovať podľa ust. § 15 O. s. p. a predložiť vec na rozhodnutie predsedovi súdu, a ten vzhľadom na ust. § 12 O. s. p. mal predložiť vec na rozhodnutie o jej pridelení inému súdu. Navrhovateľovi však nebolo vôbec predložené rozhodnutie o vylúčení, resp. o nevyklúčení sudcov okresného súdu. Navrhovateľ teda riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Súd preto nemohol postupovať podľa ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti. Ak tak spravil, odňal mu tým právo na konanie pred súdom.

Ďalej navrhovateľ uviedol, že uskutočnil podanie (obsiahnuté v texte žaloby), ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nezhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak aj preto (okrem dôvodov označených v žalobe), že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach.

Súd sa podľa navrhovateľa nedostatočne oboznámil s podmienkami za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval jeho žiadosť o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Súdu vychádzajúc z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti nesprávne aplikoval ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a viedol pojednávanie na ktorom za neprítomnosti navrhovateľa meritórne rozhodol. V žiadosti sa pritom zdôrazňovalo, že navrhovateľ trvá na osobnej účasti splnomocneného zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde.

Navrhovateľ tiež tvrdil, že nemal možnosť sa vyjadriť k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Nemal možnosť sa vyjadriť ani

k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva navrhovateľa na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom.

V konkrétnostiach ako príklad navrhovateľ uviedol, že súd sa dopustil viacerých omylov keď konštatoval, že ním namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Je nepochybné, že tvrdený nesprávny úradný postup bol v konaní jednoznačne preukázaný. Súd bol bezdôvodne nečinný, spôsobil tak zbytočné priesťahy v konaní a nerozhodol o návrhu navrhovateľa v zákonnej lehote. Ako je zrejmé, nesprávny úradný postup exekučného súdu spočíva hneď v niekoľkých skutočnostiach, nie len v jednej z nich. Konajúci súd sa musel preto vysporiadať so všetkými vytykanými zložkami nesprávneho úradného postupu. V napadnutom rozhodnutí tomu tak nie je, čo robí rozhodnutie nepreskúmateľným pre nedostatok dôvodov. Záver súdu, že exekučný súd konal priebežne a bez zbytočných priesťahov z vykonaného dokazovania nevyplýva, práve naopak, priesťahy sú z vykonaného dokazovania zrejmé.

Navrhovateľ, ako strana konania, nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich protitvrdení.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.) z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu predchádzajúcim vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

V odvolaní navrhovateľ namietal, že uskutočnil podania (obsiahnuté v texte žaloby), ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Námietka navrhovateľa, že sudcu, ktorému bola predmetná vec pridelená na konanie a rozhodnutie, bolo potrebné z konania vylúčiť, neobstojí. Touto námietkou sa náležite zaoberal Krajský súd v Žiline v uznesení č. k. 6NcC/58/2012-16 zo dňa 19.12.2012, ktorým rozhodol, že zákonná sudkyňa, ktorej bola vec sp. zn. 4C141/2012 pridelená na konanie a rozhodnutie, nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania označenej veci a uznesením č. k. 7NcC/31/2013-15 zo dňa 23.01.2013 zákonnú sudkyňu vo veci sp. zn. 7C/190/2012 vylúčil, nakoľko sama konala ako zákonná sudkyňa v exekučnej veci, v ktorej sa má preskúmať správnosť postupu. Ostatní sudcovia vylúčení neboli. Následne došlo k spojeniu oboch vecí (sp. zn. 4C/141/202 a 7C/190/2012) na spoločné konanie. Predmetné uznesenia krajského súdu boli doručené splnomocnenému zástupcovi navrhovateľa dňa 04.03.2013 (doručenka č. I. 25 spisu) a teda namietaná skutočnosť, že mu nebolo predložené rozhodnutie o vylúčení resp. nevylúčení sudcov taktiež neobstojí.

Nad rámec uvedeného odvolací súd dopĺňa, že ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (§ 14 a nasl. O. s. p.) predstavujú výnimku z významnej ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy SR). Vzhľadom na to možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a len zo skutočne závažných dôvodov, ktoré sudcovi zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom, objektívne, nezaujato a spravodlivo. Samotný subjektívny názor účastníka konania, že v osobe určitého sudcu sú dané okolnosti vylučujúce ho z prejednávania a rozhodovania veci, nezakladá ešte bez ďalšieho dôvod pre legitímne obavy z jeho nestranného a nezaujatého rozhodovania. Dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá ani skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej žalovaným je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (viď napr. uznesenie NS SR z 31. 05. 2010 sp. zn. 3Nc 14/2010). Pre účely preskúmvanej veci odvolací súd konštatuje, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne (podľa tvrdenia žalobcu) svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť odporcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. Aplikácia prax Najvyššieho súdu SR pri zohľadnení tak subjektívneho, ako aj objektívneho hľadiska (teória zdania) sa v prevažujúcej miere prikláňa k záveru o povinnosti, ako aj požiadavke na sudcu v každej veci zachovať vecný profesionálny prístup, nadhľad, potrebnú dávku odstup. Preto samotná skutočnosť, že predmetom konania je nesprávny úradný postup, na ktorom sudca vykonával svoju funkciu, pričom tento nebol zákonným sudcom v exekučnej veci, v ktorej malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu, nezakladá pomer k veci.

Navrhovateľ v súvislosti s postupom okresného súdu v odvolaní namietal: - riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, - nemal možnosť sa vyjadriť k tvrdeniam odporcu, ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie.

Z obsahu spisu okresného súdu vyplýva, že nariadil na deň 21.03.2013 o 08.30 hod pojednávanie. Predvolanie doručil splnomocnenému zástupcovi navrhovateľa (advokátovi) dňa 04.03.2013. Dňa 20.03.2013 bol doručený súdu zo strany splnomocneného zástupcu navrhovateľa návrh na zrušenie pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu, nakoľko podal sťažnosť na ÚS SR, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení jeho práva na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevylúčenia sudcu povereného prejednávaním veci. Vzhľadom na to navrhol konanie prerušiť do právoplatného rozhodnutia ÚS SR. (originál žiadosti predložený dňa 22.03.2013). Okresný súd pojednávanie odročil.

O návrhu navrhovateľa na prerušenie konania okresný súd rozhodol uznesením súdu z 10.04.2013 č. k. 4C/141/2012-64 tak, že návrh na prerušenie konania zamietol, keď ho okresný súd správne vyhodnotil ako nedôvodný. Odvolací súd v tomto smere odkazuje na správne právne závery prvostupňového súdu v uznesení potvrdené uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/262/2013-88 zo dňa 28.06.2013. Následne okresný súd nariadil pojednávanie na deň 26.08.2013. Predvolanie prevzal splnomocnený zástupca navrhovateľa a navrhovateľ dňa 15.08.2013 (doručenka č. I. 93). Na pojednávanie sa navrhovateľ ani jeho zástupca nedostavili. Na základe týchto zistení potom neobstojí ani námietka navrhovateľa, že okresný súd vo veci rozhodol bez toho, aby mu umožnil vyjadriť sa ku skutkovým a právnym otázkam veci a odvolací súd konštatuje, že boli v zmysle ust. § 101 ods. 2 O. s. p. splnené všetky predpoklady na prejednanie veci bez prítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu a pokiaľ okresný súd vec na pojednávaní dňa 26.08.2013 prejednal a o nej rozhodol, neodňal tým navrhovateľovi možnosť konať pred súdom, nakoľko sa tejto možnosti sám zbavil tým, že sa na pojednávanie nedostavil, hoci bol na pojednávanie včas predvolaný viac ako 5 dní pred termínom pojednávania (§ 115 ods. 2 O. s. p.). Odvolací súd bol zhodne s prvostupňovým súdom toho názoru, že dôvody uvádzané navrhovateľom nebolo možné považovať za dôležité dôvody pre odročenie v zmysle ust. § 101 ods. 2 O. s. p. Tým si navrhovateľ a jeho splnomocnený zástupca sami zmarili možnosť realizovať na pojednávaní svoje procesné oprávnenia, a to najmä možnosť navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom a tvrdeniam protistrany, právo na poučenia v zmysle ust. § 118 ods. 2 O. s. p. ako aj v zmysle ust. § 120 ods. 4 O. s. p., ktoré sa realizujú spravidla na pojednávaní (vo vzťahu k prítomným účastníkom).

Odňatím možnosti konať pred súdom podľa ust. § 221 písm. f/ O. s. p je taký nesprávny, procesné ustanovenia porušujúci, postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a v konaní uplatňovať procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia

účinnnej ochrany jeho práv. V zmysle § 18 O. s. p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv (napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách ustanovených zákonom - § 41 O. s. p, nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy - § 44 O. s. p. vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a ku všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali - § 123 O. s. p, byť predvolaný na súdne pojednávanie - § 115 O. s. p, na to, aby im bol rozsudok doručený do vlastných rúk - § 158 ods. 2 O. s. p atď.).

Podľa ust. § 101 ods. 2 O. s. p., súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu. Uvedené ustanovenie sa uplatní aj pri prejednaní odvolania odvolacím súdom (§ 211 O. s. p.).

V prejednávanej veci bol postup okresného súdu v súlade s citovaným § 101 ods. 2 O. s. p. Navrhovateľ nepožiadala o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu tvoriaceho prekážku na jeho strane brániacej mu v účasti na pojednávaní, požiadala o zrušenie pojednávania z dôvodu, že vo veci koná vylúčený sudca. Ako už bolo vyššie uvedené zákonná sudkyňa z konania nadriadeným súdom nebola vylúčená a v čase rozhodovania neboli splnené podmienky na zrušenie nariadeného pojednávania z tohto dôvodu.

Neobstojí ani námietka navrhovateľa, že nemal sa možnosť vyjadriť k dôkazom a prednesom, keďže s týmito nebol oboznámený, nakoľko bolo zistené, že dňa 08.03.2013 došlo súdu vyjadrenie odporcu k žalobe a toto bolo doručované zástupcovi navrhovateľa prípisom zo dňa 11.03.2013. Tvrdenie navrhovateľa v odvolaní, že nemal možnosť sa vyjadriť k tvrdeniam odporcu je preto nepravdivé. Okrem toho, podľa odvolacieho súdu, okresný súd na pojednávaní vykonal len dokazovanie navrhnuté samotným navrhovateľom (č. 1, 2 žaloby) prečítaním listín z pripojených exekučných spisov sp. zn. 7Er/182/2010 a 3Er/433/2010 a teda je možné predpokladať, že obsah dôkazu, ktorý sám navrhovateľ navrhol je mu známy.

Námietka navrhovateľa, že okresný súd sa dopustil viacerých omylov keď konštatoval, že navrhovateľom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, nie je dôvodná, nakoľko údaje konštatované v odôvodnení napadnutého rozsudku korešpondujú s údajmi uvedenými v pripojených spisoch sp. zn. 3Er/433/2010 a sp. zn. 7Er/182/2010. Okresný súd sa podrobne zaoberal namietaným postupom exekučného súdu a vysvetlil prečo tento postup považoval za správny. Keďže nesprávny úradný postup, ako základ nároku pre uplatnenie škody nezistil, nebolo potrebné podrobne sa zaoberať škodou a nemajetkovou ujmom. Odvolací súd poukazuje na to, že podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku zákonom stanovená lehota na vydanie poverenia síce nebola dodržaná ale poverenie pre súdneho exekútora bolo vydané. So zreteľom na ustálenú rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR (II.ÚS 471/2012, I.ÚS 86/02, I.ÚS 70/02, I.ÚS 16/02, I.ÚS 63/00) samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty nemožno automaticky vyhodnotiť ako porušenie základného práva účastníka konania (na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov). Samotné nedodržanie zákonnej lehoty nemožno totiž vnímať izolovane, oddelene od ostatných okolností, ktoré objektívne majú vplyv na jej plynutie a významnou mierou sa podieľajú na jej predĺžení. Preto bolo nevyhnutné prihliadať na všetky podstatné okolnosti prípadu, tak ako to správne učinil v tomto konaní aj okresný súd.

Nakoľko iné odvolacie námietky zo strany navrhovateľa vznesené neboli, odvolací súd s prihliadnutím na ust. § 212 ods.1 O. s. p. (v zmysle ktorého je viazaný nielen rozsahom ale i dôvodmi odvolania) a tiež s prihliadnutím na skutočnosť, že odvolacie námietky neboli podané ani proti výroku o trovách konania, resp. odporca proti tomuto výroku odvolanie nepodal, napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O. s. p. V odvolacom konaní bol úspešný odporca, ktorý si však náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa § 151 ods. 1 O. s. p. neuplatnil a ani z obsahu spisu nevyplýva, že by mu tieto boli vznikli. Odvolací súd preto rozhodol, že odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.